

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“, v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 30. listopada 1896.

Štev. 33.

Pregledovanje davčnega katastra.

II. *)

V prvem članku smo povedali, da je namen pregledovanju davčnega katastra ta, da se zabeleži (zapišejo) vse trajne kulturne spremembe, odpravijo očitne krivične razmere po nepravem nastavku čistega dohodka in se popravijo pogrški in silne pomote, ki so nastale pri zapisanju posameznih zemljišč v „klase“ (bonitetne razrede).

Ta namen je kajpak zelo tesen in delovanje pregledovalnih komisij (deželnih in državnih), se bode vršilo v prav ozkih mejah. In vendar bi bilo v tem oziru za kmetški stan treba temeljitejših poprav in primernega znižanja davčne mere. Cena vseh pridelkov je močno padla in pada še vedno; stroški za posle in delavce so vedno večji; zemljiški davek je primeroma zelo visok. Z ozirom na to bi imeli kmetje pač pravico zahtevati, da se zemljiški dohodki na novo pregledajo in davki primerno uravnajo. Pred 15 leti so zemljišča na novo cenili; takrat pa je bilo stroškov samo za to čez 30 milijonov goldinarjev, a v mnogih krajih so davke le zvišali, akoravno bi jih imeli znižati, da morajo sedaj mnogi posestniki po krivdi takratnih komisij nositi krivična bremena. V nekaterih krajih se bodo dale take krivične odpravitve tudi po sedanjem pregledovanju (reviziji). Zato naj dotični posestniki te ugodne prilike nikakor ne zamudijo.

Kakor smo že v prvem članku omenili, mora se vsaka prememba, ktera se zgodi na zemljišču (na „gruntu“), naznaniti v določenem času pri davkariji ali pri evidenčnem geometru. Čas za to je sedaj do konca sušca 1897. leta, pozneje pa 6 tednov potem, ko se je zgodila taka prememba. Naznani se ustmeno, ali pa pismeno. Na podlagi takega naznanila mora evidenčni geometer pregledati zemljišče, določiti, koliko se je spremenilo in v kateri razred („davčno klaso“) sedaj spada. Pri takem pregledovanju mora biti navzoč tudi občinski predstojnik in dva od občine postavljena zapurna moža. Na podlagi tega pregledovanja mora evidenčni uradnik naznaniti posestniku, ali in koliko se je oziral na nastalo premembo, ali bode treba več, ali manj davka plačevati. Proti temu

*) Prvi članek glej: „Mir“ št. 29., dne 20. okt. t. l.

se more posestnik v 30. dnéh pritožiti na finančno direkcijo, če misli, da se ni prav razsodilo. Zelo važno pa je, da se vsaka prememba naznani v pravem času, t. j. vsaj 6 tednov potem, ko se je zgodila, ker drugače prideš lahko na škodo. Kdor namreč naznani v pravem času, mu davek znižajo takoj, če ga kaže znižati, povišajo ga pa še le 10 let pozneje, ako se je zemljišče zboljšalo in torej tudi davek postane višji. — Ako n. pr. kak posestnik napravi iz pašnika njivo ali travnik in to naznani v pravem času, potem skozi 10 let še vedno plača nižji davek, kakor je določen za pašnike, ne pa višjega za njivo ali travnik. Če pa premembe ni naznanil, mora že v prvem letu plačati višji davek.

Opozarjamo tudi, da kdor v gozdu kaj spreminja, n. pr. tam hoče napraviti njivo, mora to prej naznaniti okrajnemu glavarstvu. Če ne naznani, pride na škodo, ker se mu davek takoj poviša.

Naredba, s katero se ukazuje pregledovanje davčnega katastra, določuje, da se morejo tiste parcele, ktere so v sedanjem (novem) katastru vpisane kot gozdi, ki so pa bile poprej (v starih gruntnih bukvah) vpisane v kako drugo kulturno vrsto, n. pr. kot pašniki, prestaviti na zahtevo posestnika v tisto kulturno vrsto (kласo), v katero spadajo po svoji prednosti. Zato ni treba posebnega dovoljenja, a naznaniti se mora to do konca decembra tega leta. —an.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovsko šolo.) Marija Gross p. d. Ravnica, kmetica v St. Rupertu pri Velikovcu, 10 kron; Jožef Stečnik, trgovec v Opačah, 2 kroni 20 beličev; Jakob Sebacher, župnik v Opačah, 2 kroni; neimenovan rodoljub iz dvorske fare 3 kroni; vкуп 17 kron 20 beličev. Pri srčna hvala!

Za pobita okna so darovali: Celovski domoljub z geslom: „Vi kamenje — mi krone“ 20 kron; Hedenik-Knežnik v Žihpoljah 1 krono; provizor Franc Stingl v Kotljah 3 kroni. Skupaj 24 kron. Hvala! Živeli nasledniki!

Iz Celovca. (Razna imenovanja.*) Mnogi listi že govorijo o tem, kdo bode imenovan za predsednika c. kr. deželne sodnije v Celovcu. Nekateri imenujejo dr. Perko-ta iz Dunaja. Radovedni smo, kako jo bodo višji gospodje na Dunaju zopet obrnili. Mnogo kajpak pri znanih razmerah ne moremo pričakovati,

*) Glej tudi članek: „Razna imenovanja“ v „Slovenca“ št. 273. od 26. t. m.

a toliko moramo odločno zahtevati, da bodi ali predsednik ali njegov namestnik pri naši deželni sodnji popolnoma zmožen slovenskega jezika. Za sodnika je vendar živa potreba, da zna jezik tistega, kterega sodi! Dalje zahtevamo moža, ki bode vsestransko objektivni v svojem nastopanju in ki ne bode psoval našega slovenskega jezika, naše narodnosti. Da imamo uzrok to zahtevati, kaže slučaj iz naj-novejšega časa. Pri neki obravnavi dné 29. oktobra t. l. je c. kr. deželne sodnije nadsovetnik g. dr. O. Heiss govoril o nasprotju „nemške“ in „windiš“ stranke. *) Mi smatramo, in po vsej pravici, besedo „windiš“ za psovko, kakor jo rabijo naši nasprotniki, in smo do cela prepričani, da bi se tudi Nemci vsepovsod odločno uprli temu, ako bi jih pred sodiščem javno pri obravnava h psoval kak sodnik z besedo „Schwab“. Pa celo nasprotniki so se že privadili pravilni besedi „Slovenec“; le bolj redko, in navadno le od kakega robatega prenapetneža še čuješ besedo „windiš“. Toliko bolj se moramo čuditi, tem odločneje torej tudi oporekati, da se c. kr. deželne sodnije svetovalec pri svojem uradnem poslu poslužuje take zastarele in nas Slovence žaljive psovke. V ostalem pa se o „nemški“ in „slovenski“ stranki v tem smislu, kakor je govoril g. dr. O. Heiss, pri zadnjih deželnozbornih volitvah sploh ni moglo govoriti in se moramo torej čuditi tudi temu, da so mu kot izobraženemu možu v taki odlični službi neznane politične stranke koroške. — Deželni predsednik g. baron Schmidt-Zabiérow gré v pokoj. Tako se je glasilo zadnji teden po vseh listih. Pa kaj gotovega v tem oziru še ni znano; nekateri pravijo, da bode g. Schmidt služil še nekaj časa. No, mi mu že davno privočimo „zasluženi“ pokoj. Kot naslednika Schmidt-Zabiérow-u imenujejo sedanjega deželnega predsednika v Sleziji, grofa Clary-Aldringen, ki je prej že nekaj časa služil pri naši deželni vladi. Pišejo o njem, da je konservativnega mišljenja. Ali bode pravičen tudi Slovenecem, poučila nas bode bodočnost. —rn—

Iz St. Jurija na Strmcu. (Raznoterosti.) Težko smo pričakovali knjige družbe sv. Mohorja. Pri nas je letos število udov poskočilo od lanskega leta skoraj za polovico, to je od 8 na 15. Čast in hvala gresta onim rodoljubom, ki so se potru-

*) „Sie sind Vertreter der deutschen Partei. Der L. gehört zu den »Windischen.« — Glej: Poročilo o obravnavi v „Kärntner Zeitung“ z dné 5. nov. t. l., št. 255.

Podlistek.

Tine in Barigeljc.

VIII.

(Tine in Barigeljc pri Martinovi goski.)

Ker sva danes tako lepo skupaj, ti moram še malo iz svojega potovanja povedati. Nekaj sem ti že zadnjikrat povedal, kaj sem v tistej podklosterskej gostilnici doživel, pa to ni bilo vse. Tam v tistej gostilnici zbirajo se ljudje različnih „farb“. Veš, to ne mislim, kakor da bi ljudje tam eden drugega „farbali“, kakor liberalci „farbajo“ ali „plavšajo“ naše ljudi na svojih shodih. Mislim s tem le povedati, da se snidejo tam pošteni Slovenci i pošteni Nemci, a včasih se tudi kakšen nemškutarček tja zgubi. Vidiš in tako se je zgodilo tudi takrat, ko sem bil jaz s Francó tam. Midva sva sicer mislila malo v Ziljsko dolino pogledati, pa ker sva na vsak način hotela biti pri blagoslovljenju naše šole v Velikovcu, sklenila sva počakati na vlak, ki naju popelje k slavnosti. Ko sediva pri mizi in med pogovorom uživava božje darove, vstopi v izbo bolj majhno človeče, kteremu se je na obrazu brala potrnost. Prisede k najini mizi. Meni se je sirotej koj smilil in zato mu napijem. Spočetka se brani, ker pa ne odneham, vendar pije in vzdihne: „saj ga od zadnje volitve še nisem „koštal“; oj, ko bi vendar že spet kakšna volitev bila, da bi se spet zastonj najedel in napil.“ „No, no, pravim; le pijte, le potegnite ga; če ga zmanjka,

ga bom pa še plačal, če prav ni danes volitev, saj imam še evenka. Potem nam pa povejte kaj novega.“

Koje videl mojo prijaznost, ga je začel srkati. Od začetka sicer ni imel prave korajže, ali ko sem ga le silil in mu trdil, da nima kosti, se ga bolj poprime in kmalu ga je imel nekaj pod streho, ali pod „kapo“. Zdaj se mu jezik razveže. Ko si je z vinom malo dušo privezal in z ostanki, ki mu jih je Franca dala, lakoto potolažil, postane prav zgovoren. Kmalu pa sem spoznal, da imam nemškutarčka pred seboj. Revče se je tisti dan že veliko jezilo in zato je tako potrto prišlo v „taverno“. Jezil se je nad podklosterskimi „purgarcami“, ki ga sedaj dražijo, da je tisti dan, ko so Podklostrom imeli volitev volilnih mož, slabo iz puške streljal. Trdi, da ga strašno jezi, da je bil tako neumen, in pristavi, da gre osel samo enkrat na led. Purgarce pravijo, da je prismojen, ker se je pri streljanji osmodil in da je puška tako započila, da so precej vedele, kako bo liberalcem slaba pela pri volitvi v Šmohoru. — Jaz ga hočem malo podražiti in mu nalašč pripovedujem, kako veselo so pokali možnarji na Vratih, ko so pozdravljali naše volilce, ki so se z vlakom peljali po zmagi iz Šmohorja domu. Nemčurček se ni na to jezil, ampak rekel mi je: „saj bom tudi prihodnji rajši na Vrate šel z možnarji streljat, kakor pa našim podklosterskim liberalcem muhe prepreganjat.“ „No, to bo tudi bolj pametno“, pravim, „ker zdaj pač lahko liberalci tu pri vas zapojejo:

„In tako je prišel tudi naš komandant, Z nemčursko kmetijo pri Zili na kant.“

Moji Franci se je prav dobro zdelo, ko je slišala, da se hoče liberalček poboljšati in smejala se je, da se je kar klop tresla. Pri slovesu pa mu je dala lep nauk. Vsega si nisem zapomnil, pa to vem, da mu je rekla: No vidiš, o Tirolcih se pripoveduje, da postanejo s štiridesetim letom pametni; ti pa, ki si Korošec, moraš vendar prej spametovati se. Torej le pameten bodi, pa liberalcev več ne poslušaj, ker ti so že davno pamet prodali — judom.

Kmalu sva se odpeljala in kmalu bila — pred Velikovcem. Lep dan ti je to bil in pozabili ga ne bodo ne Slovenci — še manj nemškutarji. — O tej lepi slovesnosti si že slišal in bral, zato ti ne bom še jaz pravil. Vidiš, in da so pobili okna na naši šoli, to je bilo prav dobro za nas. Marsikteri mrzli Slovenec je zdaj se odtajal. To je mnogo mrzlih ugrele. Šipece so seveda rožljale, a zdaj so in bodo še kronce žvenketale. Mislim, da ni Slovenca na Koroškem, ki ne bi poslal kakšne kronce za pobita okna. Jaz sem dobil pisma iz ziljske, kanalske, rožne in podjunske doline od mož, ki mi pišejo, da se pobirajo pridno kronce za pobita okna. Posebno pa me veseli, da Ziljanke, pa tudi Rožanke in dekleta v podjunski dolini nabirajo „kronce“, ki jih mislijo za novo leto — pomisli! meni na čast — poslati za velikovsko šolo. No, če se to zgodi, potem bom pa še marsiktero povedal. Pa tudi take, da se bodo smejale, da bo veselje. Če bo prav veliko „kronc“ se nabralo, potem povem vsem radovednim Slovenkam, kje je rojen in kaj je že doživel po svetu ta presneti

Barigeljc.

dili in novih naročnikov pridobili. Lepo je sicer število, a vendar še premajhno za našo čisto slovensko župnijo, ki šteje okoli 400 duš. Upajmo, da se število znaneprej še bolj pomnoži in da dotični rodoljubi več tega predobrega berila med naše še precej zaspano ljudstvo spravijo. Tisti je vesel in zadovoljen, ki kaj dobrega bere. Če vam kdo nasprotnikov hoče kak nasprotni liberalni časnik vriniti, ne vzemite ga. S slabim branjem se človek najprej pokvari in pogubi. — Ker smo pri zadnjih volitvah občine vernberške večinoma s slovensko-katoliško stranko volili, nas zdaj nasprotniki kar po strani gledajo, temu ali onemu nagajajo ter nas prijemljejo kjer le morejo. Ali bomo pogumni. Ne dajmo se uplašiti kričanju in spletkam protivnikov; naša reč je pravična in pravica mora obveljati. Le kdor sam sebi in sam svojim močim ne zaupa, le kdor sam sebe zapusti, ta je gotovo zgubljen. Kažimo se za to vsepovsod zavedne katoliške Slovence, ne samo v svoji hiši, v družbi prijateljev, temveč povsod in zmirom kažimo, da se zavemo svojega roda in njegovih svetih pravic in da nam v prsih bije zvesto, pošteno slovensko srce. Bodimo pogumni in zmaga je naša! — at —

Iz Žabnic. (Odgovor.) Ko je „Mir“ poročal, kako so se vršile zadnji v Žabnicah deželnozbornske volitve in omenil, da je večina višarskih prodajalcev volila nemško-liberalno, koj je imela „beljaška teta“, ne vem kako bi prav rekel: „dolgi svoj nos“ ali „hudobni svoj jezik“ zraven. Prestavila je celi članek in na koncu še pristavila, kako daleč je naša stranka prišla, da že socialiste pospoma in po njihovem vzgledu svoje nasprotnike, ki so vsi najboljši možje, bojkotirati, t. j. jim v kupčijskem oziru škodovati hoče. Prav imaš, „beljaška teta“, si mislim, ko to preberem; kajti ko bi vsi poštene in verni Slovenci in Nemci tako storili, kakor je „Mir“ priporočal, potem bi ti v kratkem s celo tvojo slaboznano inteligenco morala iti večno spanje spat. — Malo pozneje peljem se po opravih memo Beljaka. Ker sem moral nekaj časa čakati na drugi vlak, vzamem, da si s tem malo dolgi čas preženem, prvi časopis, katerega dobim v roke, in glej: bila je zopet beljaška teta, in zopet je bila hudo razkačena. Ali zdaj ni imela nas uboge Slovence med zobmi, ampak trmaste, trdoglave Čehi. Kregala se je, da v plzenski pivovarni ne sprejemajo Nemcev za delavce in da so tam razun ednega Nemca nastavljeni sami Čehi. Zavolj tega repenčila se je, naj bi nobeden Nemec ne pil več češkega piva. No, si mislim, uboga beljaška tetka mora biti že stara in imeti že slab spomin, kajti kar zdaj ona sama Nemcem tako toplo priporoča, ravno to, namreč bojkot, smatrala je nekaj dnij prej za nekaj jako slabega, celo socialističnega. Ni se nam pa treba tako različnemu ravnanju čuditi; saj se opazuje to navadno pri vsakem hudobnem jeziku, da danes priporoča to, kar je včeraj zametaval. — S celim srcem potegnula se je torej beljaška tetka za nekatere nemškotarske, žabniške prodajalce, ki od romarskega pota živijo; ojstro je obsojala, da se jim skuša „škodovati“. Temu nasproti povdarjamo to-le: Večina prodajalcev na sv. Višarjih je liberalcev, ki so pri zadnji občinski volitvi dobili tudi žabniško občino v svojo pest. Kot liberalci želijo gotovo naši Žabničani, da tudi sosedni Kranjci, Goričani in vsi drugi okoličani postanejo tako liberalni. Ali potem gotovo ne bodo hodili več na sv. Višarje, in vsi ti, ki zdaj od tega romarskega pota živijo, in to so večinoma vsi naši liberalci, bi morali iti z mnogimi drugimi vred ne v svoje prodajalnice, ampak s trebihom za kruhom doli na Ogersko, Bosno itd. drva sekati ali na drug način si potrebni živež poiskati. Po zadnjih občinskih volitvah smo hitro vprašali, kdo v Žabnicah liberalno stranko podpira, tako da nam to, kar je takrat „Mir“ s sv. Višarjih poročal o Pufiču in o drugih višarskih prodajalcih, ni bilo več novo. Pač pa je nas močno razveselilo, da je nemškotarska stranka pri deželnozbornskih volitvah v Žabnicah tako sijajno propadla. — Sicer pa romarjem, da se o nemško-liberalnem dubu, ki navdaja one prodajalce, prepričajo, ni ravno treba „Mir-a“ brati. Saj mora n. pr. vsaki romar videti, da je gostilničar na planini odpravil dvojezični napis od svoje na novo popravljene in povečane gostilne in na mesto njega napravil samo nemškega. Ali mar poštene Kranjci, Goričani in vsi drugi probujeni Slovenci, ki so morebiti že deset, dvajset ali celo večkrat tu memo šli, tega ne bodo zapazili? Ali si mar ne bodo zraven tudi mislili: ker si odpravil slovenski napis, tedaj hočeš znaneprej samo Nemce v svoji gostilni imeti, ne pa tudi nas Slovence, ker bi sicer tudi slovenski napis tam pustil; tedaj hajd naprej! In ko bi hotel vsak Slovenec tudi tako storiti, prepričan sem, da bi v dveh mesecih ali pa še prej bil zopet poprejšnji slovenski napis na gostilni. In to za prihodnje leto tudi resno priporočamo vsem romarjem. Res je sicer, da se prodajalcem na sv. Višarjih ne more ravno na obrazu brati, kdo da je liberalno volil, ali natančen opazovalec bode li-

beralni duh že pri raznih rečeh spoznal, ktere prodajajo, posebno pa na različnih praznovernih knjigah in spisih, ktere prodajajo ti ljudje. Tako razširjajo ravno tudi tisti iz sebičnosti praznovjerne, neumne spise, ki trdijo, da so napredek in oliko, med tem ko od druge strani liberalni listi razširjanje takih spisov zopet katoliški cerkvi podtikajo in zavoljo tega namesto čez same sebe, le čez njo udrihajo. So res vedno isti hinavci! — m.

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Posojilnica.) Pri zadnjem XXIV. občnem zboru naše posojilnice je tajnik č. g. And. Apfen poročal o delovanju posojilnice in o vseh točkah denarnega stanja. Hranilne vloge so se pomnožile za 10.301 gld. 22 kr., vložitve pa za 2004 gld. 27 kr. znižale. Koncem leta bilo je vsega premoženja vkup 216.779 gld. 42 kr., torej za 8974 gld. 43 kr. več, kakor lansko leto. Denarnega prometa je bilo vkup 365.110 gld. Posojil se je dalo vkup 122.760 gld. Uradnih stroškov je bilo 1929 gld. Po sklepu in dovoljenju občnega zbora so se ob novem letu obresti znižale na $4\frac{1}{2}\%$ pri dolžnih pismih, pri osebnem kreditu na $5\frac{1}{2}\%$. Čisti dobiček znaša 264 gld. 39 kr. — Zbor vzame poročilo na znanje. Ker je odbor na tri leta izvoljen in od zadnje volitve še le leto preteklo, nova volitev odbora izostane. Namesto umrlega g. Josipa Janežiča izvoli se g. Franc Kobentar za odbornika, in namesto umrlega namestnika Blaža Egartner voli se Jož. Gabruč. Za preglednike računov volijo se gg. Jan. Drunecky, Šim. Janežič in Pet. Weis. Koncem leta šteje posojilnica 1512 udov. Med letom pristopilo je novih in starih bivših udov 201, izstopilo pa 117 udov.

Iz Spodnjega Roža. (Zopet humberška cesta.) Sliši se, da dobimo železnico. „Zakaj pa je potem nove ceste treba bilo?“ bo marsikteri kmet rekel. Prav mu dam, posebno zdaj, ker se stara cesta tako zanemarija, da je skoraj že popolnoma nemogoče voziti po njej. Pa še škoda morajo trpeti kmetje od nje. Da smo letos dovolj dežja imeli, vé vsak. Če bi kdo ne vedel, svetujem mu, da gre gledat staro humberško cesto, tam se o tem gotovo prepriča. Kajti voda je cesto v krajih do pol metra globoko razrila. Šla je tudi raz ceste na travnik, ki je pod njo, nanesla nanj pesek in kamenje; zemlja se je preveč namočila in celi plazovi so se odtrgali in razkopali oziroma zasuli travnik. Pot, ki pelje tja, je popolnoma zaprta. Eden plaz je šel celo na spodnjo cesto in jo do polovice zasul. K temu pride, da so še razdrli zid, ki je stal nad „staro muto“, kamenje pa so pometali široko po cesti. Rovi (kanali), po kterih se je prej voda odtekala, so zdaj nalašč zadelani, tako da mora voda po cesti teči naravnost na dvorišče in v hlev gostilne, ki stoji pod klancem. Poleg tega je stara cesta jedini pot do omenjenega travnika. Radi bi torej vedeli, ali se sme stara cesta na ta način zanemarjati! Nova cesta je zdaj dovršena do Vršte vasi. Tu bi pač bilo treba žandarjev, ne le, da bi silili ljudi voziti po novi cesti, ampak tudi zató, da bi jih po noči in po dnevu varovali slabih ljudi in posilnih napadov skoz dolgi gozd. Prigodilo se je itak že pred kratkim, da so nekega moža napadli in komaj se mu je posrečilo, da se je še otel. Kdo misli, da je bilo to prvo in zadnjikrat? — n —

Dostavek uredništva: Od druge strani se nam poroča, da so pri c. k. okr. glavarstvu vložili pritožbo zavolj slabega stanja ceste, in da se je v zadnjih dneh navozilo nekaj kamenja na cesto. Je pa res že zadnji čas, da se v tem oziru kaj stori!

Iz Kazaz. (Shod.) Velike zastave, ki so vihrale v nedeljo dné 15. nov. od Ilgove gostilne v Kazazah, so naznanjale, da je tam shod naše priljubljene podružnice sv. Cirila in Metoda za Pribloves in okolico. Prostori imenovane gostilne so bili premajhni, toliko Slovencev in Slovencev je prišlo poslušati koristne govore. G. R. iz Celovca je pokazal v daljšem govoru, kakšna mora biti šola v verskem, narodnem in gospodarskem oziru, da moremo ž njo biti zadovoljni. G. Kandut je pojasnil, kaj je namen in kako deluje naša Ciril-Metodova družba. V odbor so bili potrjeni stari gospodje le za tajnika je na novo izvoljen č. g. provizor Trunk. Spregovorilo se je tudi več navdušenih napitnic v izpodbudo domačinom, pevcu pa so zapeli lepe slovenske pesmi. Lepo zborovanje nam ostane v prijetnem spominu; naj bi tudi krasne besede, ki smo jih čuli, obrodile mnogo sadú.

Iz Velikovca. (God presvitle cesarice Elizabete) je naša slovenska šola prav dostojno praznovala. Ob 8. uri zjutraj služila se je dné 19. t. m. v župnijski cerkvi sv. Ruperta sv. maša z blagoslovom, koje se je naša šolska mladež v polnem številu pod vodstvom č. šolskih sester udeležila. Na orgljah igrala je prav spretno č. sestra-učiteljica Cirila; otroci so pri tej priliki prvokrat in tako lepo peli, da je bilo v obilnem številu v cerkvi zbrano občinstvo kar iznenadeno. Sploh je napravila naša slovenska šola tukaj silno spremembo. Vsako nedeljo in praznik pripeljejo naše č. šolske sestre otroke v cerkev k božji službi in jih nad-

zorujejo. V cerkvi so se zdaj napravila čez kame-niti tlak lesena tla, tako da bodo otroci se tudi po zimi božje službe udeleževati mogli in se tako privadili rednemu obiskovanju nedeljske božje službe. Naši kmetje so tega napredka silno veseli in predmestna cerkev sv. Ruperta je vedno z verniki napolnjena. — b —

Iz Velikovca. (Novi glavni oltar) v naši mestni cerkvi je zdaj dodelan. Po pravici smemo trditi, da takega lepega in dragocenega oltarja ni na Koroškem. To je res mojstrsko delo. Naš rojak g. akad. podobar Vekoslav Progar si je s tem izredno lepim in umetnim delom postavil trajen spomenik. Ob drugi priliki hočem vam naš novi oltar še bolj natanjko popisati. Blagoslovljenje novega oltarja se, ker dotični obredi trpijo zelo dolgo, namreč dve do tri ure, zavoljo zimskega mraza ne bo zdaj vršilo, ampak še le v prihodnji spomladi. Pri tej priložnosti bodo naš mil. gospod knezoškof tudi tukaj delili zakrament sv. birme.

Iz Velikovca. (Slovenska dekliska obrtna šola.) Dne 24. t. m. se je na naši slovenski šoli v posebni učni sobi pričel tudi poduk v ženskih ročnih delih. Takoj v prvih dnéh se je oglasilo 20 deklic v starosti od 14. do 20. leta. Poduk vodita č. sestra prednica Neža in sestra Otilija. Podučujejo se dekleta v pletenju, zaznamovanju, kekljanju, vezenju, zanjkanju, mrežanju in šivanju. Poleg tega se deklice-pevke po č. sestri učiteljici Cirili tudi podučujejo v petju cerkvenih in narodnih pesem. V par letih, ko bomo v naši slovenski šoli že več razredov imeli in bodo se deklice bolj premožnih slovenskih starišev v tukajšnji internat tudi v stanovanje vzele, in ko bo vsled tega tudi treba za več oseb kuhati, bodo se mogle dekleta tukaj tudi kuhati učiti. Velika naša kuhinja z velikim prekrasnim štedilnim ognjiščem je za to kakor ustvarjena. — b —

Iz Velikovca. (Zahvala.) Za našo šolsko knjižnico so nam poslali: Č. g. prof. Anton Kržič v Ljubljani 20 zvezkov „Angeljček“; g. R. Milic, lastnik tiskarne v Ljubljani, 8 raznih zvezkov; gg. ljubljanski bogoslovci po g. Evgeniju Lampè 33 zvezkov „Pomladni glasi“; gg. celovski bogoslovci po g. Ant. Káplan-u 16 zvezkov; g. mestni kaplan Jos. Rozman v Celovcu 20 zvezkov razne tvarine; g. vikarij Valentin Podgorc v Celovcu je podaril mnogo zvezkov za učiteljsko knjižnico in vrh tega še nov prekrasni tlakomer (barometer). Vsem gg. darovalcem izrekamo najpristrčnejšo zahvalo. Živeli nasledniki! F. T

Iz Ljubljane. (Razpis častnih nagrad.) Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močneje gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ iznova po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 goldinarjev častne nagrade izvorni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pol. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvornima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pol, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškim zakonom pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, kterim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, ktere plačuje „Slovenska Matica“ vsled § 12. svojega opravnega reda po 25—40 gld. za tiskovno polo. Rokopise je pošiljati odboru „Slovenske Matice“ do 1. oktobra 1897. leta. Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podajati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani, dné 15. novembra 1896.

Fr. Levec, predsednik.

E. Lah, tajnik.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Trgovinska in carinska pogodba z Ogersko, ki bi veljala zopet deset let, ako se ne odpove pravočasno, se bode odpovedala, kakor je naznanil grof Badeni v državnem zboru. Odpoved so zahtevale vse državnozbornske stranke, in protisemitje so v tem oziru stavili nujni predlog, pri katerem je dr. Lueger ojstro prijemal ogersko vlado. Madjari se jeze na avstrijski drž. zbor, da je odpoved te pogodbe dognal. Bila je zanje jako ugodna, da se tako ugodna več skleniti ne more in ne sme, ker je na veliko škodo Avstriji. — Isterski deželni zbor bode letos zboroval v Pulju, ker v Poreču slovanski poslanci niso varni pred italijansko druhaljo. V Pulju bodo se obravnave nekoliko mirneje vršile, ker v tem mestu ni tako lahko dobiti Italijanom pouličnjakov, ki bi razsajali na galeriji, kedar govori kak slovanski poslanec. Iz Poreča se premesti v Pulj tudi deželni odbor. — Ogerske volitve so, kakor so nekteri listi izračunali, vlado stale 6 milijonov goldinarjev. Vsak vladni kandidat je dobil nekaj tisočakov za volilno agitacijo, več ali manj, kakor je vladi priljubljen in kakor je bila nevarnost v njegovem volilnem okraju. Nekteri so dobili le po 800 gld., nekteri pa tudi po 60.000 do 70.000 gld. Povprek stane vlado vsak kandidat 30.000 gld. Državni zbor v

Budimpešti se je otvoril dné 25. t. m. Kako se neki pogledujejo poslanci, ki so le z najhujšo silo in najnesramnejšo goljufijo prišli v državni zbor. In taki ljudje tam govorijo in delajo postave „v imenu ljudstva“. Da se Bog usmili! — Hrvatski deželni zbor se je zopet zbral. Izvolil je odposlanca za državni zbor v Budimpešti. Opozicijski poslanci pa so tej volitvi oporekali, kajpak zastoj. Hrvatsko bodo zastopali v drž. zboru z malo izjemo sami vladni kimovci.

Druge države. Mir med Italijo in Mene-likom je sklenjen, a ne preveč častno za Italijo, ki se je morala na zadnje vendar le podati Mene-liku. 1300 laških ujetnikov poroma sedaj po dolgem času v domovino. Velike stroške za prehranitev vjetnikov plačati mora italijanska vlada. Menelik je dosegel to, kar je zahteval vže pred pričetkom vojne. Italija pa je, nerada sicer, sklenila „častni“ mir. — Avstrijski cesar je poslal bolgarskemu vojnemu ministru Petrovu svojo sliko z lastnoročnim podpisom. Nekteri listi to odlikovanje tolmačijo tako, da je naperjeno proti knezu. Knez Ferdinand namreč hoče, da se v bolgarsko vojsko sprejmó oni častniki, ki so bili zamotani v zaroto proti knezu Aleksandru, a vojni minister se temu ustavlja. — Turki se menda hočejo norčevati iz vse Evrope. V tem, ko vse vlasti nanje pritiskajo, da bi napravili red v deželi in ne pobijali kristijanov, nabirajo za oboroževanje. Nakupiti mislijo pol milijona pušk, nad 100 topov, mnogo patron in brezdimnega smodnika. Evropskim vlastim se torej mislijo s silo upreti, ako jim bodo delale kake težave. — Na Francoskem vlada še vedno, kar le more, tlači katoličane, kateri se javno niti pokazati ne smejo. — Srbski kralj Aleksander se je zadnje dni mudil na Dunaju, kjer je obiskal našega cesarja. Z Dunaja se je podal v Rim.

Gospodarske stvari.

Ruski način hraniti jabolka. Ta način obstoji v tem, da se hranijo jabolka v slani vodi. Posebno so dobre za to vse trde kisle vrste. Jabolka se najprej dobro osnažijo, oziroma dobro operejo in zopet posušé. Osnažena jabolka se vložé drug tik drugega v sodček in potem do vrha zalije s slano vodo. Napolnjeni sodček se potem zapre in hrani do prvega mraza v ledenici, pozneje pa v hladni kleti. Slana voda se naredi, če se primeša 30 litrom pitni kozarec soli. Ta zmes se zavré in potem zopet shladí. Nekteri denejo na vsakih 15 litrov vode 1/2 kilograma ržene ali pšenične moke, kar dá jabolkom bolj kislkast okus. Časih dodajo tudi nekoliko sladkorja ali medu, a vedno raznih dišav, kakor kumina, janeža itd. Na ta način dadó se hraniti jabolka celo leto in dobé slednjič lepo prozorno meso. Taka močena jabolka so dobra sama zase, a jih rabijo tudi kot dodatek k mesnim jedem. „Vrt.“

Novičar.

Na Koroškem. „Bauernbund“ se vjeda na slovenskih uspehih v velikovškem okraju. Zato hoče tam napraviti „Bauerntag“, da ž njim reši nemškutarijo. Pa ne boš Jaka! Slovenski rojaki bodo gotovo vedeli za primeren odgovor bauernbundarski hujskariji. — V Celovcu se je nastanil nov odvetnik, dr. Ad. Gebert. — Potres so čutili dné 21. novembra na več krajih ob koroško-štajerski meji, v Guštanji, Spod. Dravberzi, na Muti itd. — V Vetrinju so tatovi izpraznili nabiralnik v cerkvi. — Celovške ženske menda hudo srbi, da se o njih po nemškem svetu tako malo govori. Da bi prišle bolj v glas, so ustanovile žensko podružnico nebodijetreb „Südmarke“. Ravno te je v Celovcu še manjkalo. Tudi v Možici ustanovijo podružnico „Südmarke“ za celo dolino, da bodo sejali prepír med ljudi. Bržkone bodo „nemškim“ Možičanom obrodile zlate fige, ko si ustanovijo podružnico. — Na neki njivi v Št. Rupertu ob Celovcu so našli mrtvega nekega Petriča. Nasrkal se je bil žganja in storil tako nesrečen konec. — Velikovski zdravnik dr. Hussa je imel dné 20. t. m. neko pot v grebinske Rute. Padel je pa tako nesrečno, da si je zlomil nogo. — Bivši vitez in največji Prusjak v Avstriji, Schönerer, pride dné 6. decembra rogovilit v Kirchbach v Ziljski dolini. Na Nižjeavstrijskem so kmetje njega in njegove pristaše pri zadnjih volitvah čisto postavili pred duri. Menda koroški kmetje vendar ne bodo tako neumni, da bi mu šli na limanice. — G. dr. E. Kramar je dné 15. nov. predaval v Kotmarivasi o živinoreji. Prišlo je nad 40 kmetov, ki so pazljivo poslušali koristni nauk. — Za zdravnika Podkloštom je imenovan dr. J. Holler iz Sovodnja. Kajpak da ne zna besedice slovenski; ali kako hoče potem občeovati s slovenskimi bolniki, katerih bode imel gotovo več, kakor nemških. Kdaj se bodo poklicani krogi vendar enkrat začeli ozirati na potrebe ljudstva?

Na Kranjskem. V Ljubljani so slovesno otvorili novo poštno in brzojavno poslopje. — Nadvojvoda Evgen je bil zadnjič v Ljubljani ogledat si

poslopja nemškega reda. Obiskal je tudi Kamnik in v Ljubljani slovensko gledališče. — Prašičja kuga se je zopet pokazala v novomeškem okraju na Kranjskem. Zanesli so jo baje trgovci s prašiči. — Po hribih okrog Vinice na Dolenjskem se zadnji čas klati medvedka z mladice. — Novo pošto dobijo v Radomljah in v Komendi. — V Velikem Gabru pri Št. Vidu na Dolenjskem je umrl vpokojeni župnik čast. g. J. Štamcar. — V Šent-Petru na Krasu snujejo „katoliško delavsko podporno društvo na Pivki.“ Dobro! — Dné 19. nov. osnovala se je „Leonova družba“, ki ima blag in lep namen: zbirati in vsposodovati na znanstveno delovanje krščanski misleče učenjake na Slovenskem; gmotno podpirati znanstvena početja; navajati na znanstveno delo mlade pisatelje; skrbeti za gmotno podporo in znanstveno izobraženje ter za krščansko življenje slovenskih visokošolcev. Naj bi nova družba visoki namen z božjo pomočjo in po marljivem trudu svojih udov krepko izvrševala! Predsednik družbi je preč. g. prelat dr. J. Kulavíc, podpredsednik vč. g. dr. J. E. Krek. Slovenski Leonini želimo čim največ uspeha v blagor in prospéh slovenskega ljudstva! — V frančiškanski cerkvi v Ljubljani je od 28. novembra do 8. decembra sv. misijon. — V Idriji so dné 23. t. m. slovesno blagoslovili novi vodovod.

Na Štajerskem. Okrožno sodišče v Celji se razdeli. Jeden oddelek pride v Maribor. — Štajerski Slovenski poslanci, državni in deželni, imajo koncem tega meseca skupno posvetovanje o pogojih, pod katerimi zopet vstopijo v deželni zbor v Gradcu. — „Sulfereinovo“ nemško šolo v Pekičah, kjer je komaj „tucat“ pristnih Nemcev, hočejo sedaj obesiti na vrat slovenski občini. Ta se odločno brani, ker Slovenci ne zapopadejo, zakaj naj plačujejo za Nemce. — V Poličanah so krstili žida, pekovskega mojstra A. Geyer. — V Negovi je prišla 14 letna deklica M. Žener preblizu ognja, ki so ga zanetili pastirji na paši. Vnela se ji je obleka in deklica je umrla vsled opeklin. — Umrje dné 23. nov. č. g. Vinko Plaskan, župnik v Št. Juriju ob južni železnici, star 53 let. Svojo župnijo je bil nastopil še le pred enim mesecem. — V stalni pokoj je stopil č. g. Jos. Valenčák, župnik v Št. Jerneji pri Konjicah.

Na Primorskem. Da bi delali zgago med primorskimi Hrvati, začeli so Lahi izdajati hrvatski list „Prava Naša Sloga“, pisan v laško-iredentovskem slogu. Na tako neokretno nastavljen limanice se bode vsedlo le malo ptičkov. — Za škofa na Krku, kot naslednik mil. gosp. škofu A. Šterk-u, ki je prišel za škofa v Trst, je imenovan preč. g. profesor bogoslovja in urednik „Rimskega Katolika“ v Gorici, dr. Ant. Mahnič. Čestitamo! — Društvo „Edinost“ v Trstu nadalje pridno zboruje. Ker je tržaški magistrat zelo krivično postopal proti tem shodom (njegov odposlanec je shode brez vsakega postavnega povoda razpuščal), je c. kr. namestništvo magistratu odvzelo oblast, nadzorovati shode. To je občutljiva klofuta za tržaške lahone. Tudi Slovencem v Trstu mora enkrat zasijati solnce pravice, zato le neustrašeno in odločno naprej!

Po drugih deželah. Nove viržinke, imenovane „brazil“, se bodo pričele s 1. marcem 1897 prodajati. Nove viržinke ne bodo tako močne kot navadne. — Kuga razsaja hudo v Indiji, ker je baje v zvezi z gladom, ki vlada vsled slabe letine v tej deželi. V Bombaju je umrl za kugo tudi neki evropski trgovec. — Mesto Altata v Mehiki je popolnoma razdejal vihar, tako da ni več sledu o njem. Hiše so vse pokončane, imetje leži v razvalinah. Ostala je le jedna sama hiša. Mesto Elota je popolnoma pometal vrtimec, ni jedna hiša ni ostala na svojem mestu. Devetnajst oseb je našlo pri tem smrt. Druga mesta, ki so tudi skoraj čisto razdejana, so: Tecuna, Escalara, Silado in Ceritas. — V gozdu Takova blizu Belgrada se je spustil velikansk jastreb na nekega kmeta in mu na rokah in obrazu zadal velike rane. Še-le, ko je drug kmet pritekel na pomoč, sta premagala nevarnega ptiča. Rane, ktere je dobil kmet v boju, so tako hude, da jedne roke ne bo mogel več rabiti.

Raznoterosti.

Draga pravda. V Kaliforniji je pred 25 leti umrl neki človek, ki je bil zapustil 20.000 dolarjev premoženja. Ker se je oglasilo več zlahnikov, pričela se je dolga pravda, ki se je letos končala. Vsi stroški te dolge pravde pa so znesli 19.999 dolarjev in 60 centov, tako da je dedičem ostalo le 40 centov. Lep nauk za pravdarje!

Ženske. — Sedaj se nekteri toliko trudijo, da bi bil ženskam dovoljen vstop do malega v vse stanove in kroge, kakor je bila doslej le pravica moških. A prvi poskusi kažejo očitno, da ženski spol še ni zrel za kaka višja opravila, in najbrže še ne bode kmalu. Nedavno so ženske v Parizu imele neki shod; hotele so najstarejšo med seboj izvoliti za predsednico, kakor je to pri možéh navada. A volitev se ni posrečila, ker nobena

izmed njih ni hotela biti — najstarejša. O veliki noči pa so na Dunaju imele socialno-demokratske ženske svoj shod. Toda na koncu se je čula splošna pritožba, da razgovori predolgo trajajo, češ, vsaka govornica preveč govori. Bo pač križ s takimi zborovalci v ženskih krilih. Saj ni čuda, ko „vsaka svoje žvrgoli!“ „Dol. Nov.“

Knjižica

„Národna šola v Št. Rupertu ob Velikovcu“ je izšla. Obsega 64 strani, s podobama in sledečo vsebino:

1. Kakšno šolo hočemo? 2. Naši národní šoli. 3. Šolska hiša. 4. Dan 25. oktobra 1896. 5. Otvoritev: a) cerkvena slavnost; b) slavnostno zborovanje; cesarjeva zahvala; c) banke. 6. S kamenjem. 7. Darovi za pobita okna. 8. Razvitek naše šole. 9. Imenik učencev in učenk.

Iztis stane 10 kr., po pošti 15 kr. Čisti dohodek je namenjen za velikovško šolo. Vsak slovenski rodoljub naj si omisli lepi spominek národne slavnosti in slovenske požrtvovalnosti.

Upravništvo „Mir“-a.

Listnica uredništva.

G. I. T. v Pliberku: Zanimivih sodnijskih obravnav o prevalskih in vetrinjskih dogodkih, povzročenih po zadnjih volitvah, danes ne moremo še objaviti. Pridejo na vrsto prihodnjič, kakor tudi več drugih dopisov, ktere smo morali odložiti zaradi pomanjkanja prostora.

G. A. B. v Lipi: Vi želite, naj odgovorimo grdemu pisarenju v „Kärntner Nachrichten“. Na vsako budalost, katerih kar mrgoli v onem listu, pač ne moremo odgovarjati. Tudi ni treba, saj duševno siromaštvo onega lista na vseh koncih in krajih štrli na dan. V ostalem Vas oponinjamo na znane besede Goethe-jeve (in ta nemški velikan bo gotovo merodajen tudi za gospode pri „Nachrichten“)

„Pustimo pse, naj lajajo, To kaže le, da jahamo!“

Loterijske srečke od 21. novembra.

Trst 3 58 9 31 47

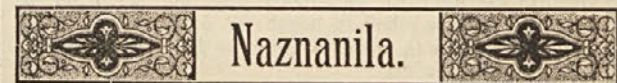
Linc 88 48 14 61 17

Tržne cene v Celovcu

dné 26. novembra.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	32	6	65
rž	4	50	5	62
ječmen	—	—	—	—
oves	2	13	2	66
hejda	3	30	4	12
tursica (sirk)	3	16	3	95
pšeno (kaša)	6	80	8	50
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	—	1	62
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 30 kr. do 2 gld. 80 kr. klslo 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 40 kr., slama po 1 gld. 50 kr. do 1 gld. 90 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 66 do 72 kr. kila. maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vozne vole plačujejo mesarji po 115 do 165 gld.

Naznanila.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzky-jeve ulice št. 1.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z **antibetinom**,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. **Mnogostevalna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo.** — Ker zdravilo nima nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: **Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.**

* Ime zavarovano.

Naznanilo.

Volbart-ovo posestvo v Potoci v Št. Peter-ski fari pri Velikovcu, ktero meri 55 oralov 1302□^o, proda se prostovoljno pod ugodnimi pogoji. Več se izve v odvetniški pisarni gosp. dr. Kulterer-ja v Velikovcu.

Organist in cerkovnik

išče službo, ktero je opravljal že 7 let. Tudi je dovršil cecilijansko ogljarsko šolo v Ljubljani. Več pove upravništvo „Mira“.

Slovenski molitveniki!

Priporočam svojo veliko zalogo najcenejših do najbolj finih molitvenikov. Prodajalci dobijo popustek (rabat). Velika izbira rožnih vencev, podobie itd. kot primerna darila o božiču in novem letu. Papir za cvetlice, šolske in pisalne potrebščine, povesti, strune itd. „Pratika“ za 1897. l. Po nizki ceni vežem molitvenike „Sv. Jožef“ in „Marija Devica, majnikova kraljica“ v usnje po 60 kr., z okovi po 90 kr. Priporočam svojo bukoveznicno in vse gori navedene stvari, in sem s spoštovanjem

Anton Mader,
zaloga molitvenikov in knjigoveznica
v Pliberku na Koroškem.

Iz Ljubljane.

Blagorodni gospod pl. Trnkóczy v Ljubljani!

Posiljatev Vašega izvrstnega zdravila sem z veseljem prejel. Ob enem vam pošljem 5 dolarjev, za kateri znesek mi blagovolite vnovič sledeča zdravila, ktera mi zelo pomagajo, poslati:

- 1 tucat doktor pl. Trnkóczy-ja kapljic za želodec.
- 2 zavitka " " " odvajalnih (čistilnih) kroglic.
- 1 tucat " " " cveta zoper trganje.
- 3 steklenice " " " zeliščnega soka.

Pozdravlja Vas vam udani **Josip Schneller.**

Calumet U. S. Michigan, Severna Amerika, 23. mal. travna 1886.

Ta domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim vspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu doktor pl. Trnkóczy-ja, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljše kakovosti, vedno sveže in s tisoči zahvalnih pisem enakih zgorajšnjemu.

Posebno so doktor Trnkóczy-ja

Maria Zell. kapljice za želodec,

krepčujoče, sliz raztvorjajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajalne (čistilne) kroglice.

1 skatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitkov 4 gld. 75 kr.

Sok za prsi, pljuča in zoper kašelj

ali doktor pl. Trnkóczy-ja planinski zeliščni sirup, prirejan iz lahko pretvarljivega vapnikovega železa, pomirja kašelj, raztaplja sliz, polajšuje bolečine, boljša draženje pri kašljanju, pomnožuje slast do jedi, pospešuje kri, krepi in poživlja.

1 steklenica 56 kr., 1/2 tucata 2 gld. 50 kr.

Zoper trganje in revmatične bolečine

je doktor pl. Trnkóczy-ja cvet zoper trganje kot najboljšo priporočilo proti bolečinam v križi, v rokah in nogah ter dobro gódi v okrepitve in novopoživljenje po dolgi hoji, težkem delu itd.

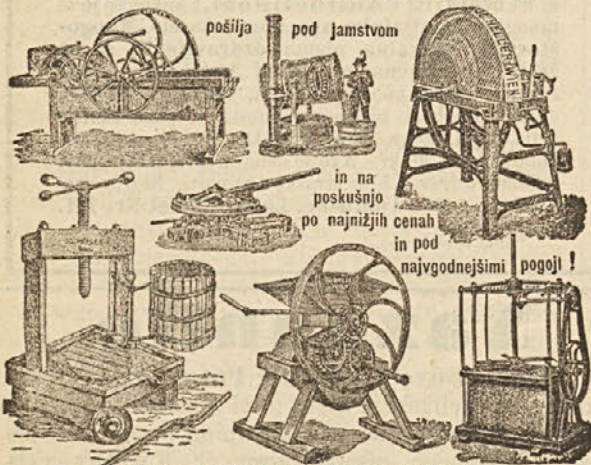
1 steklenica 50 kr., 1/2 tucata 2 gld. 25 kr.

Vse te, kakor tudi vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža
Ljubljana, Kranjsko.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, sivo ali prirajano, za vsakovrstne stroje. Bogato ilustrovani 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

Preprodajalci se iščeja.

R. DITMAR
DUNAJ

DITMAR-jeve svetiljke
so na prodaj v vseh bolj slovečih trgovinah s svetilkami.

Švicarska
godbila,
pripoznana kot najpopolnejša vsega sveta, avtomati, godeče (igrajóče) torbe, stojala za smodke, švicarske hišice, albumi za fotografije, pisalna orodja, omarice za rokavice, težalniki za pisma, lonci za cvetlice, cigarnice, tobakire, pisalne mize, steklenice, vrčki, stoli itd. vse z godbo. Vedno najnovije in najboljše, posebno pripravno za božična in novoletna darila priporočá

J. H. Heller v Bernu (Švica).

Kdor hoče pristno blago, naj se obrne naravnost na tu imenovano tovarno. Ceniki s podobami se pošljejo zastoj.
28 zlatih in srebrnih kolajn in pohvalnih pisem.

Pozor!

Podpisani priporočá sledeča naturna vina:
Retzer po 24 kr., Dornberger 26 kr., muškatelec po 28 kr., rudeči Tirolec po 20 kr., vsa čisto pristna.

Dalje: Razne mineralne vode; glavberjevo in grenko (angleško) sol poštnine prosto do vsake železnične postaje 100 kilogr. po 4 gld. 50 kr. **Otrobe in moko za živino. Roman- in portlandcement po najnižjih cenah. Sploh razno specerijsko blago, moko in žgane pijače v velikem in po drobnem.**

Amand Prosen,
v Celovcu, kosarske ulice.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljšo, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr. **Stari konjak,** izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franko.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Jakob Petschounik,
usnjarski trgovec
v Celovcu, na novem trgu št. 4 med gostilno pri „Kleeblatt-u“ in Kopper-jevo prodajalnico

priporočá svojo veliko zalogo vsakovrstnega najboljsega usnja, kakor tudi pravo rusko irhovino po najnižji ceni. — Prodaja tudi vsakovrstno čevlarsko orodje. — Izdeluje in prodaja najizvrstnejšo mast in lak za usnje. — Kupuje vsakovrstne živinske kože za stroj po najvišji ceni.

Slavno občinstvo uljudno vabi na vsakojaki poskus, da se prepriča o kakovosti robe.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje, in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi **železne blagajnice,** varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravila v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko
v Celovcu, Burggasse št. 12.

Tiskarna
družbe sv. Mohorja

se uljudno priporočá za natis-kovanje vizitnic, pismenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporočá

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštnine prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,
Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, ktere ga ne morem pogrešati. Spoštovanjem **Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.**

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilregel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem **Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.**

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. **Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.**

➔ **Pristno le z zgornjo znamko.** ➔

Učenca

sprejme slikarski mojster **B. Cappellari** v Pliberku.

Gostilna „pri tigru“
na glavnem trgu v Velikovcu se dá s 1. januarjem 1897. leta v najem ali se pa tudi prodá ob enem z gostilniško opravo vred. Ponudbe naj se pošljejo lastnici gospej **Frančiški Ankele** v Velikovcu.

Lepo posestvo

blizu mesta na Spodnjem Koroškem se čim preje prodá za 9500 gld. Arondirano zemljišče obsega dve njivi za 80 birnov posetve. Četrtniko ure od mesta se nahaja 3 orale svetá, na katerem se more pridobivati šota za kurjavo. Resne ponudbe naj se pošiljajo: **Juriju Lasnig-u** v Arlcivesi, pošta Velikovec.

Iščem učenca

za svojo trgovino z mešaním blagom v Šmihelu nad Pliberkom. **Vid Mory.**